

ken *Anne Brun* holdt Indledningsforedraget. Som Udgangspunkt valgte hun Pauli Ord: »Her er ikke Jøde eller Græker, ikke Træl eller Fri, ikke Mand eller Kvinde«, og udviklede, hvorledes Tjenestepigens Stilling i Reglen var som den fremmedes — en hæderlig Undtagelse dannede i saa Henseende Hjemmene i Vestjylland — medens Idealet var, at Tjenestepigen behandlede som et Medlem af Familien. Hun paatalte forskellige meget almindelige Forsyndelser mod Tjenestepigerne: det var Uret at lade dem hente og følge Husets unge Døtre — Pigerne var mere ubeskyttede end de —, Uret at *fordre*, at Pigerne *skulde* være ude om Søndagen o. s. v. og viste ved Exempler, hvorledes Tyendeloven stillede Husbonden langt gunstigere end Tyendet. Hun endte med alvorlig at lægge Husmødrene deres Ansvar paa Hjærte, især overfor de ganske unge Piger.

I Forhandlingen deltog Fru *Plum*, der stærkt betonedes Nødvendigheden af Fagskoler for Tjenestepiger, Fru *Friis*, Hr. *Hansen*, Medlem af en mandlig Tyendeforening, Frk. *Grundtvig*, Frk. *Birgitte Berg* og Frk. *Levison*; de to sidste talte varmt for, at Pigen fik en *bestemt daglig Fritid*; Frk. *Levison* udtalte sig ogsaa stærkt imod Misbrug af Pigen til Nattearbejde. Endvidere talte Fru *Johanne Meyer*, Frk. *V. Brun*, Hr. Postkontrollør *Faber* og Hr. Overretssagfører *Høgsbro*.

Forøvrigt henvises til alle Bladenes udførlige Referater 12te og 13de Dec.

Redaktionen har modtaget følgende:

At en smuk skik let kan blive en uskik, en byrde, har vist mange af os erfaret; erkjendelsen heraf gjør, at man må tale og skrive derimod for at gjøre menneskene opmærksomme på, at nu er det drevet så vidt, at vi må standse og se at formindske denne ulempe. Jeg sigter til den vane at sende kranse til afdøde. Når man er ældre, kan man jo mindes skikkene endel år tilbage, og jeg kan således sige, at man for 20 à 25 år siden, når man havde den sorg at miste en af sine kjære, var glad ved på den triste, sorte kiste at se et par